

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody

(2019/C 86/19)

Sprawozdawca:	Oldřich VLASÁK (CZ/EKR), członek rady miasta Hradec Králové
Dokument źródłowy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody
	COM(2018) 337 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 4 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. Operatorzy zakładów oczyszczania zapewniają, aby odzyskana woda przeznaczona do użytku w sposób określony w sekcji 1 załącznika I w punkcie wyjścia z zakładu odzyskiwania wody (punkt zgodności z przepisami) spełniała następujące wymogi:	1. Operatorzy zakładów oczyszczania zapewniają, aby odzyskana woda przeznaczona do użytku w sposób określony w sekcji 1 załącznika I w punkcie wejścia do systemu użytkownika końcowego (punkt zgodności z przepisami) spełniała następujące wymogi:

Uzasadnienie

Jest to ostatnie miejsce, w którym operator zakładu oczyszczania ścieków może ponosić odpowiedzialność za swój produkt. Dalsze dbanie o jakość odzyskanej wody, np. przy jej gromadzeniu i przechowywaniu, jest obowiązkiem użytkownika końcowego.

Poprawka 2

Artykuł 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Artykuł 6	Artykuł 6
Wniosek o wydanie zezwolenia na dostarczanie odzyskanej wody	Wniosek o wydanie zezwolenia na dostarczanie odzyskanej wody
1. Każda dostawa odzyskanej wody przeznaczonej do wykorzystania w sposób określony w sekcji 1 załącznika I podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia.	1. Każda dostawa odzyskanej wody przeznaczonej do wykorzystania w sposób określony w sekcji 1 załącznika I podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia.
2. Operator składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub zmianę istniejącego zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zakład oczyszczania prowadzi lub planuje prowadzić działalność.	2. Operator składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub zmianę istniejącego zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zakład oczyszczania prowadzi lub planuje prowadzić działalność.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Wniosek zawiera następujące elementy:</p> <p>a) plan zarządzania ryzykiem dotyczący odzyskiwania wody sporządzony zgodnie z art. 5 ust. 2;</p> <p>b) opis sposobu, w jaki zakład oczyszczania będzie spełniać minimalne wymagania dotyczące jakości wody i monitorowania określone w sekcji 2 załącznika I;</p> <p>c) opis sposobu, w jaki zakład oczyszczania będzie spełniać dodatkowe wymagania zaproponowane w planie zarządzania ryzykiem dotyczącym odzyskiwania wody.</p>	<p>3. Wniosek zawiera następujące elementy:</p> <p>a) plan zarządzania ryzykiem dotyczący odzyskiwania wody sporządzony zgodnie z art. 5 ust. 2;</p> <p>b) opis sposobu, w jaki zakład oczyszczania będzie spełniać minimalne wymagania dotyczące jakości wody i monitorowania określone w sekcji 2 załącznika I;</p> <p>c) opis sposobu, w jaki zakład oczyszczania będzie spełniać dodatkowe wymagania zaproponowane w planie zarządzania ryzykiem dotyczącym odzyskiwania wody.</p> <p>4. Państwa członkowskie wymagają od użytkownika końcowego zezwolenia lub zgłoszenia w przypadku wykorzystywania odzyskanej wody w sposób określony w sekcji 1 załącznika I.</p> <p>5. Zgodnie z prawem krajowym użytkownik końcowy składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub o zmianę istniejącego zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zakład oczyszczania prowadzi lub planuje prowadzić działalność.</p>

Uzasadnienie

Z zasadniczej treści rozporządzenia wynika, że UE nie traktuje odzyskanej wody jako produktu równoważnego wodzie pitnej (czyli bezpiecznego), więc odpowiedzialność za wykorzystanie tej wody spoczywa także na użytkowniku końcowym, który musi mieć tego świadomość. W związku z tym państwa członkowskie wymagają od użytkownika końcowego zezwolenia lub zgłoszenia w przypadku wykorzystywania odzyskanej wody. W zamian za to w okresach suszy, gdy inne przepisy ograniczają eksploatację wód powierzchniowych i gruntowych, mógłby on dzięki temu nowemu produktowi utrzymać funkcjonowanie swojej roślinnej produkcji rolnej (a często też uzależnionego od niej chowu zwierząt).

Jednocześnie właściwe organy muszą wiedzieć, do jakich celów jest wykorzystywana odzyskana woda, lecz zezwolenie nie jest konieczne.

Poprawka 3

Artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 7</p> <p style="text-align: center;">Udzielanie zezwoleń</p> <p>1. Do celów oceny wniosku właściwy organ w stosownych przypadkach zasięga opinii poniżej wymienionych podmiotów i wymienia z nimi stosowne informacje:</p> <p>a) inne właściwe organy tego samego państwa członkowskiego, a w szczególności organ odpowiedzialny za gospodarkę wodną, jeżeli nie jest on tym samym podmiotem co właściwy organ;</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 7</p> <p style="text-align: center;">Udzielanie zezwoleń</p> <p>1. Do celów oceny wniosku właściwy organ w stosownych przypadkach zasięga opinii poniżej wymienionych podmiotów i wymienia z nimi stosowne informacje:</p> <p>a) inne właściwe organy tego samego państwa członkowskiego, a w szczególności organ odpowiedzialny za gospodarkę wodną, jeżeli nie jest on tym samym podmiotem co właściwy organ;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>b) punkty kontaktowe w państwach członkowskich, których sprawa może dotyczyć, wskazanych zgodnie z art. 9 ust. 1.</p> <p>2. Właściwy organ podejmuje decyzję o przyznaniu zezwolenia lub nie w terminie 3 miesięcy od daty otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. a). W przypadku gdy właściwy organ potrzebuje więcej czasu z uwagi na złożoność wniosku, informuje o tym wnioskodawcę, wskazując przewidywaną datę udzielenia zezwolenia i przedstawiając uzasadnienie przedłużenia terminu.</p> <p>3. W przypadku gdy właściwy organ postanowi udzielić zezwolenia, określa on mające zastosowanie warunki, które obejmują następujące elementy, stosownie do przypadku:</p> <p>a) minimalne wymogi dotyczące jakości wody określone w sekcji 2 załącznika I;</p> <p>b) dodatkowe warunki w odniesieniu do wymogów zaproponowanych w planie zarządzania ryzykiem dotyczącym odzyskiwania wody;</p> <p>c) wszelkie inne warunki niezbędne do złagodzenia wszelkiego niedopuszczalnego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska.</p> <p>4. Zezwolenia podlegają regularnemu przeglądowi, co najmniej raz na pięć lat i, są w razie potrzeby modyfikowane.</p>	<p>b) punkty kontaktowe w państwach członkowskich, których sprawa może dotyczyć, wskazanych zgodnie z art. 9 ust. 1.</p> <p>2. Właściwy organ podejmuje decyzję o przyznaniu zezwolenia lub nie w terminie 3 miesięcy od daty otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. a). W przypadku gdy właściwy organ potrzebuje więcej czasu z uwagi na złożoność wniosku, informuje o tym wnioskodawcę, wskazując przewidywaną datę udzielenia zezwolenia i przedstawiając uzasadnienie przedłużenia terminu.</p> <p>3. W przypadku gdy właściwy organ postanowi udzielić zezwolenia, określa on mające zastosowanie warunki, które obejmują następujące elementy, stosownie do przypadku:</p> <p>a) minimalne wymogi dotyczące jakości wody określone w sekcji 2 załącznika I;</p> <p>b) dodatkowe warunki w odniesieniu do wymogów zaproponowanych w planie zarządzania ryzykiem dotyczącym odzyskiwania wody;</p> <p>c) wszelkie inne warunki niezbędne do złagodzenia wszelkiego niedopuszczalnego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska.</p> <p>4. Zezwolenia podlegają regularnemu przeglądowi, co najmniej raz na pięć lat i, są w razie potrzeby modyfikowane.</p> <p>5. Właściwy organ państwa członkowskiego, do którego użytkownik dokonał zgłoszenia lub któremu przedstawił zezwolenie, nakłada na użytkownika końcowego obowiązek wykorzystywania odzyskanej wody wyłącznie zgodnie z tabelą 1 zawartą w sekcji 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.</p>

Uzasadnienie

Z zasadniczej treści rozporządzenia wynika, że UE nie traktuje odzyskanej wody jako produktu równoważnego wodzie pitnej (czyli bezpiecznego), więc odpowiedzialność za wykorzystanie tej wody spoczywa także na użytkowniku końcowym, który musi mieć tego świadomość. W związku z tym państwa członkowskie wymagają od użytkownika końcowego zezwolenia lub zgłoszenia w przypadku wykorzystywania odzyskanej wody. W zamian za to w okresach suszy, gdy inne przepisy ograniczają eksploatację wód powierzchniowych i gruntowych, mógłby on dzięki temu nowemu produktowi utrzymać funkcjonowanie swojej roślinnej produkcji rolnej (a często też uzależnionego od niej chowu zwierząt).

Poprawka 4

Artykuł 8 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p data-bbox="389 400 568 472" style="text-align: center;">Artykuł 8 Kontrola zgodności</p> <p data-bbox="177 557 782 669">1. Właściwe organy sprawdzają zgodność odzyskanej wody z warunkami określonymi w zezwoleniu, w punkcie zgodności z przepisami. Weryfikacja zgodności z warunkami wykonywana jest za pomocą następujących środków:</p> <p data-bbox="177 754 416 784">a) kontrole na miejscu;</p> <p data-bbox="177 1146 782 1229">b) wykorzystanie danych z monitorowania uzyskanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i dyrektywami 91/271/EWG oraz 2000/60/WE;</p> <p data-bbox="177 1314 564 1344">c) wszelkie inne odpowiednie środki.</p> <p data-bbox="177 1429 782 1541">2. W przypadku niezgodności z warunkami właściwy organ wymaga od operatora zakładu oczyszczania bezzwłocznego podjęcia wszelkich środków niezbędnych do przywrócenia zgodności z warunkami.</p> <p data-bbox="177 1626 782 1794">3. Jeżeli niezgodność z warunkami powoduje znaczne ryzyko dla środowiska lub zdrowia ludzkiego, operator zakładu oczyszczania bezzwłocześnie zawiesza wszelkie dalsze dostawy odzyskanej wody do czasu, aż właściwy organ stwierdzi, że zgodność z warunkami została przywrócona.</p> <p data-bbox="177 1879 782 2072">4. Jeżeli dojdzie do incydentu mającego wpływ na zgodność z warunkami zezwolenia, operator zakładu oczyszczania bezzwłocześnie powiadamia właściwy organ i użytkowników, na których może mieć wpływ to zdarzenie, oraz przekazuje właściwemu organowi informacje niezbędne do dokonania oceny skutków takiego zdarzenia.</p>	<p data-bbox="1023 400 1201 472" style="text-align: center;">Artykuł 8 Kontrola zgodności</p> <p data-bbox="810 557 1415 669">1. Właściwe organy sprawdzają zgodność odzyskanej wody z warunkami określonymi w zezwoleniu, w punkcie zgodności z przepisami. Weryfikacja zgodności z warunkami wykonywana jest za pomocą następujących środków:</p> <p data-bbox="810 754 1415 1061">a) kontrole zgodności z przepisami na miejscu u dostawcy lub użytkownika końcowego, jak określono w odpowiednim zezwoleniu; kontrole te przeprowadza się zgodnie ze standardami i normami danego państwa dotyczącymi pobierania próbek i analiz; uwzględnia się także normy ISO dotyczące jakości odzyskanej wody wykorzystywanej do nawadniania w podziale na klasy w zależności od nawadnianych roślin; każde państwo członkowskie określa częstotliwość kontroli w oparciu o analizę ryzyka, przy czym wyższe ryzyko oznacza większą częstotliwość kontroli;</p> <p data-bbox="810 1146 1415 1229">b) wszelkie inne odpowiednie środki zapewniające, by za jakość odzyskanej wody odpowiadali zarówno dostawca, jak i użytkownik końcowy.</p> <p data-bbox="810 1429 1415 1541">2. W przypadku niezgodności z warunkami właściwy organ wymaga od operatora zakładu oczyszczania bezzwłocznego podjęcia wszelkich środków niezbędnych do przywrócenia zgodności z warunkami.</p> <p data-bbox="810 1626 1415 1794">3. Jeżeli niezgodność z warunkami powoduje znaczne ryzyko dla środowiska lub zdrowia ludzkiego, operator zakładu oczyszczania bezzwłocześnie zawiesza wszelkie dalsze dostawy odzyskanej wody do czasu, aż właściwy organ stwierdzi, że zgodność z warunkami została przywrócona.</p> <p data-bbox="810 1879 1415 2072">4. Jeżeli dojdzie do incydentu mającego wpływ na zgodność z warunkami zezwolenia, operator zakładu oczyszczania bezzwłocześnie powiadamia właściwy organ i użytkowników, na których może mieć wpływ to zdarzenie, oraz przekazuje właściwemu organowi informacje niezbędne do dokonania oceny skutków takiego zdarzenia.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>5. Użytkownik końcowy zapewnia regularną kontrolę swych produktów przez właściwe organy krajowe odpowiedzialne za produkcję rolną i produkcję żywności.</p>

Uzasadnienie

Ten artykuł ma kluczowy charakter dla sukcesu całego rozporządzenia. Sformułowania zawarte w ust. 1 są jednak niejasne i bezużyteczne dla stosowania rozporządzenia w praktyce.

Ad lit. a)

Brakuje tu jednoznacznego określenia, gdzie przebiegać będzie kontrola i co konkretnie będzie jej poddane. Powinno się tu również znaleźć przynajmniej odwołanie do właściwych norm pobierania próbek i analizy oraz norm ISO dotyczących jakości odzyskanej wody do nawadniania w podziale na klasy w zależności od nawadnianych roślin. Częstotliwość kontroli musi być uzależniona od występującego ryzyka. Aby zachęcić do ponownego wykorzystywania wody, w przypadku małych obiektów o niskim ryzyku powinna mieć zastosowanie procedura uproszczona.

Ad lit. b)

Nie widzimy tu związku z przywołanymi dyrektywami UE (91/271/EWG i 2000/60/WE). Dane uzyskane na podstawie tych dyrektyw dotyczą jakości oczyszczonych ścieków, co nie ma żadnego związku z jakością ścieków poddanych odzyskiwaniu, ponieważ będą one (poza wyjątkowymi przypadkami) dodatkowo poddawane jeszcze dalszym czynnościom oczyszczającym w zakładzie oczyszczania.

Ad ust. 5

Ogólnie rzecz biorąc, art. 8 nie zawiera żadnych przepisów dotyczących kontroli bezpieczeństwa produktów rolnych i pól nawadnianych odzyskaną wodą. Ten obowiązek należy nałożyć na użytkownika końcowego, przy czym o kontrolę powinien zwrócić się właściwy organ inspekcji rolnej (spożywczej) lub służby sanitarne.

Poprawka 5

Artykuł 10

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Informowanie społeczeństwa</p> <p>1. Bez uszczerbku dla dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE państwa członkowskie zapewniają, by w internecie dostępne dla ogółu społeczeństwa były poprawne i aktualne informacje dotyczące ponownego użycia wody. Są to informacje na temat:</p> <p>a) ilości i jakości odzyskanej wody dostarczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>b) odsetka odzyskanej wody w państwie członkowskim dostarczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w porównaniu z całkowitą ilością oczyszczonych ścieków komunalnych;</p>	<p style="text-align: center;">Informowanie społeczeństwa</p> <p>1. Bez uszczerbku dla dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE państwa członkowskie zapewniają, by w internecie dostępne dla ogółu społeczeństwa były poprawne i aktualne informacje dotyczące ponownego użycia wody. Są to informacje na temat:</p> <p>a) ilości i jakości odzyskanej wody dostarczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>b) odsetka odzyskanej wody w państwie członkowskim dostarczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w porównaniu z całkowitą ilością oczyszczonych ścieków komunalnych;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) pozwoleń wydanych lub zmienionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym warunków określonych przez właściwe organy zgodnie z art. 7 ust. 3;</p> <p>d) wyników weryfikacji zgodności przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1;</p> <p>e) punktów kontaktowych wyznaczonych zgodnie z art. 9 ust. 1.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są aktualizowane co najmniej raz w roku.</p> <p>3. Komisja może, za pomocą aktu wykonawczego, ustanowić szczegółowe zasady dotyczące formatu i prezentacji informacji, które mają zostać udostępnione zgodnie z ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15.</p>	<p>c) pozwoleń wydanych lub zmienionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym warunków określonych przez właściwe organy zgodnie z art. 7 ust. 3;</p> <p>d) wyników weryfikacji zgodności przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1;</p> <p>e) punktów kontaktowych wyznaczonych zgodnie z art. 9 ust. 1.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są aktualizowane co najmniej raz w roku.</p> <p>3. Komisja ustanawia, za pomocą aktu wykonawczego, szczegółowe zasady dotyczące formatu i prezentacji informacji, które mają zostać udostępnione zgodnie z ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15.</p>

Uzasadnienie

Proponujemy zmianę „może ustanowić” na „ustanawia”, tak aby jednoznaczny charakter zobowiązań wynikających z rozporządzenia nie budził wątpliwości.

Poprawka 6

Artykuł 12 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Państwa członkowskie określają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska i spełniających wymogi prawa krajowego uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a).</p>	<p>3. Państwa członkowskie określają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych specjalizujących się w promowaniu ochrony środowiska i spełniających wymogi prawa krajowego uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a).</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b).	Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b).

Uzasadnienie

Komitet Regionów nie uważa, że rozporządzenie w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody powinno jednoznacznie regulować kwestię organizacji pozarządowych. Z drugiej strony Komitet nie chce też ograniczać praw organizacji pozarządowych działających w dziedzinie ochrony środowiska. W proponowanej poprawce doprecyzowuje się, jakie organizacje pozarządowe mogłyby korzystać z tego prawa.

Poprawka 7

Artykuł 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;"><i>Wejście w życie i stosowanie</i></p> <p>Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [one year after the date of entry into force of this Regulation] r.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Wejście w życie i stosowanie</i></p> <p>Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [three years after the date of entry into force of this Regulation] r.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.</p>

Uzasadnienie

Okres jednego roku nie byłby wystarczający do tego, by móc wymagać ulepszeń w dziedzinie oczyszczania wody, wyposażenia, eksploatacji, kontroli, oceny ryzyka i ujednoczenia systemów prawnych.

Poprawka 8

ZAŁĄCZNIK I

Sekcja 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">ZAŁĄCZNIK I</p> <p style="text-align: center;">ZASTOSOWANIA I MINIMALNE WYMOGI</p> <p>Sekcja 1. Zastosowania odzyskanej wody, o których mowa w art. 2</p> <p>a) Nawadnianie w rolnictwie</p> <p>Nawadnianie w rolnictwie oznacza nawadnianie następujących rodzajów upraw:</p>	<p style="text-align: center;">ZAŁĄCZNIK I</p> <p style="text-align: center;">ZASTOSOWANIA I MINIMALNE WYMOGI</p> <p>Sekcja 1. Zastosowania odzyskanej wody, o których mowa w art. 2</p> <p>a) Nawadnianie w rolnictwie</p> <p>Nawadnianie w rolnictwie oznacza nawadnianie następujących rodzajów upraw:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<ul style="list-style-type: none"> — rośliny do spożywania w stanie surowym, czyli rośliny, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi na surowo lub nieprzetworzone, — rośliny spożywcze do spożywania po przetworzeniu, czyli rośliny, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi, ale nie na surowo, lecz po poddaniu obróbce (np. gotowane, przetworzone przemysłowo), — uprawy do celów niespożywczych, czyli uprawy, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi (np. pastwiska, uprawy pastewne, włókna, rośliny ozdobne, nasiona, uprawy energetyczne i torf). 	<ul style="list-style-type: none"> — rośliny do spożywania w stanie surowym, czyli rośliny, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi na surowo lub nieprzetworzone, — rośliny spożywcze do spożywania po przetworzeniu, czyli rośliny, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi, ale nie na surowo, lecz po poddaniu obróbce (np. gotowane, przetworzone przemysłowo), — uprawy do celów niespożywczych, czyli uprawy, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi (np. pastwiska, uprawy pastewne, włókna, rośliny ozdobne, nasiona, uprawy energetyczne i torf). <p data-bbox="810 840 1414 929">b) Nawadnianie miejskich terenów zielonych, parków i publicznie dostępnych ogrodów (np. do celów rekreacyjnych i sportowych).</p>

Uzasadnienie

Proponujemy uzupełnić zakres stosowania rozporządzenia, tak by wykorzystanie wody do nawadniania nie dotyczyło jedynie produkcji rolnej, lecz także nawadniania zieleni miejskiej, parków i publicznie dostępnych ogrodów, ponieważ można tam stosować te same podejścia i minimalne wymogi jakości odzyskanej wody jak w przypadku nawadniania na potrzeby rolnictwa. Zastosowanie odzyskanej wody do tych celów w gospodarce wodnej miast zdecydowanie pomogłoby rozwiązać w trakcie susz także problemy ze znacznym ocieplaniem się centrów miast.

Poprawka 9

ZAŁĄCZNIK I

Sekcja 2

Tabela 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
Tabela 1 Klasy jakości odzyskanej wody oraz dopuszczalne zastosowania w rolnictwie i metody nawadniania	Tabela 1 Klasy jakości odzyskanej wody oraz dopuszczalne zastosowania w rolnictwie oraz w nawadnianiu miejskich terenów zielonych, parków i publicznie dostępnych ogrodów i metody nawadniania

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską			Poprawka		
Minimalna klasa jakości odzyskanej wody	Kategoria upraw	Metoda nawadniania	Minimalna klasa jakości odzyskanej wody	Kategoria upraw	Metoda nawadniania
A	Wszystkie rośliny spożywcze, w tym uprawy okopowe spożywane na surowo i rośliny spożywcze, których część jadalna ma bezpośredni kontakt z odzyskaną wodą	Wszystkie metody nawadniania	A	Wszystkie rośliny spożywcze, w tym uprawy okopowe spożywane na surowo i rośliny spożywcze, których część jadalna ma bezpośredni kontakt z odzyskaną wodą; nawadnianie miejskich terenów zielonych, parków i publicznie dostępnych ogrodów	Wszystkie metody nawadniania
B	Rośliny spożywcze spożywane na surowo, których część jadalna jest produkowana powyżej poziomu gruntu i nie ma bezpośredniego kontaktu z odzyskaną wodą, rośliny spożywcze spożywane po przetworzeniu i uprawy niespożywcze (w tym uprawy stosowane jako pasza dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji mleka lub mięsa)	Wszystkie metody nawadniania	B	Rośliny spożywcze spożywane na surowo, których część jadalna jest produkowana powyżej poziomu gruntu i nie ma bezpośredniego kontaktu z odzyskaną wodą, rośliny spożywcze spożywane po przetworzeniu i uprawy niespożywcze (w tym uprawy stosowane jako pasza dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji mleka lub mięsa)	Wszystkie metody nawadniania
C	Rośliny spożywcze spożywane na surowo, których część jadalna jest produkowana powyżej poziomu gruntu i nie ma bezpośredniego kontaktu z odzyskaną wodą, rośliny spożywcze spożywane po przetworzeniu i uprawy niespożywcze (w tym uprawy stosowane jako pasza dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji mleka lub mięsa)	Tylko nawadnianie kropelkowe (*)	C	Rośliny spożywcze spożywane na surowo, których część jadalna jest produkowana powyżej poziomu gruntu i nie ma bezpośredniego kontaktu z odzyskaną wodą, rośliny spożywcze spożywane po przetworzeniu i uprawy niespożywcze (w tym uprawy stosowane jako pasza dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji mleka lub mięsa)	Tylko nawadnianie kropelkowe (*)
D	Uprawy przemysłowe, energetyczne i nasienne	Wszystkie metody nawadniania	D	Uprawy przemysłowe, energetyczne i nasienne	Wszystkie metody nawadniania
(*) Nawadnianie kropelkowe to system mikropodlewania umożliwiający podlewanie roślin kroplami lub małymi strumieniami wody. Polega ono na skrapianiu wodą powierzchni gleby lub wprowadzaniu wody bezpośrednio pod jej powierzchnię w bardzo wolnym tempie (2–20 l/godz.) za pomocą systemu plastikowych rurek o małej średnicy wyposażonych w otwory nazywane emiterami.			(*) Nawadnianie kropelkowe to system mikropodlewania umożliwiający podlewanie roślin kroplami lub małymi strumieniami wody. Polega ono na skrapianiu wodą powierzchni gleby lub wprowadzaniu wody bezpośrednio pod jej powierzchnię w bardzo wolnym tempie (2–20 l/godz.) za pomocą systemu plastikowych rurek o małej średnicy wyposażonych w otwory nazywane emiterami.		

Uzasadnienie

W opinii rozszerza się zakres stosowania wniosku dotyczącego rozporządzenia określony w art. 2 i zdefiniowany w załączniku I sekcja 1 poprzez dodanie lit. b) „Nawadnianie miejskich terenów zielonych, parków i publicznie dostępnych ogrodów”.

Poprawka 10

ZAŁĄCZNIK I

Sekcja 2

Tabela 4

Monitorowanie walidujące odzyskanej wody wykorzystywanej do nawadniania w rolnictwie

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską			Poprawka KR-u		
Klasa jakości odzyskanej wody	Mikroorganizmy wskaźnikowe (*)	Parametry skuteczności dla łańcucha przetwarzania (redukcja log ₁₀)	Klasa jakości odzyskanej wody	Mikroorganizmy wskaźnikowe (*)	Parametry skuteczności dla łańcucha przetwarzania (redukcja log ₁₀)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0	A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Ogółem colifagi/F-specyficzne colifagi/colifagi somatyczne/colifagi (**)	≥ 6,0		Ogółem colifagi/F-specyficzne colifagi/colifagi somatyczne/colifagi (**)	≥ 6,0
	spory/przetrwalnikowe bakterie redukujące siarczany <i>Clostridium perfringens</i> (***)	≥ 5,0		spory/przetrwalnikowe bakterie redukujące siarczany <i>Clostridium perfringens</i> (***)	≥ 5,0
<p>(*) Referencyjne czynniki chorobotwórcze <i>Campylobacter</i>, <i>Rotavirus</i> i <i>Cryptosporidium</i> mogą również zostać wykorzystane do celów monitorowania walidującego zamiast zaproponowanych mikroorganizmów wskaźnikowych. W takim przypadku powinny mieć zastosowanie następujące parametry skuteczności w zakresie redukcji log₁₀: <i>Campylobacter</i> (≥ 5,0), <i>Rotavirus</i> (≥ 6,0) i <i>Cryptosporidium</i> (≥ 5,0).</p> <p>(**) Całkowita liczba colifagów została wybrana jako najbardziej odpowiedni wskaźnik obecności wirusów. Jeśli jednak analiza całkowitej liczby colifagów nie jest wykonalna, musi zostać przeanalizowana przynajmniej jedna z ich kategorii (colifagi F-specyficzne lub colifagi somatyczne).</p> <p>(***) Spory <i>Clostridium perfringens</i> zostały wybrane jako najbardziej odpowiedni wskaźnik obecności pierwotniaków. Jednakże bakterie przetrwalnikowe redukujące siarczany są alternatywą, jeżeli stężenie sporów <i>Clostridium perfringens</i> nie pozwala na walidację wymaganej redukcji log₁₀. Metody analizy do celów monitorowania są walidowane i dokumentowane przez operatora zgodnie z normą EN ISO/IEC-17025 lub innymi normami krajowymi lub międzynarodowymi, które zapewniają równoważną jakość.</p>			<p>(*) Referencyjne czynniki chorobotwórcze <i>Campylobacter</i>, <i>Rotavirus</i> i <i>Cryptosporidium</i> mogą również zostać wykorzystane do celów monitorowania walidującego zamiast zaproponowanych mikroorganizmów wskaźnikowych. W takim przypadku powinny mieć zastosowanie następujące parametry skuteczności w zakresie redukcji log₁₀: <i>Campylobacter</i> (≥ 5,0), <i>Rotavirus</i> (≥ 6,0) i <i>Cryptosporidium</i> (≥ 5,0).</p> <p>(**) Całkowita liczba colifagów została wybrana jako najbardziej odpowiedni wskaźnik obecności wirusów. Jeśli jednak analiza całkowitej liczby colifagów nie jest wykonalna, musi zostać przeanalizowana przynajmniej jedna z ich kategorii (colifagi F-specyficzne lub colifagi somatyczne).</p> <p>(***) Spory <i>Clostridium perfringens</i> zostały wybrane jako najbardziej odpowiedni wskaźnik obecności pierwotniaków. Jednakże bakterie przetrwalnikowe redukujące siarczany są alternatywą, jeżeli stężenie sporów <i>Clostridium perfringens</i> nie pozwala na walidację wymaganej redukcji log₁₀. Metody analizy do celów monitorowania są walidowane i dokumentowane przez operatora zgodnie z normą EN ISO/IEC-17025 lub innymi normami krajowymi lub międzynarodowymi, które zapewniają równoważną jakość.</p> <p>Jeśli wartości redukcji log₁₀ nie można osiągnąć ze względu na niskie stężenie mikroorganizmów wskaźnikowych w oczyszczonych ściekach dostarczanych do zakładu oczyszczania, cel walidacji można uznać za spełniony w przypadku niewystępowania mikroorganizmu wskaźnikowego w odzyskanej wodzie.</p>		

Uzasadnienie

Te wymogi nie są możliwe do spełnienia w praktyce, jeżeli odpływ z oczyszczalni wpływający do zakładu oczyszczania będzie z jakiegoś powodu (np. udziału ścieków przemysłowych na wpływie do oczyszczalni ścieków komunalnych) niższy niż w przypadku standardowych ścieków komunalnych.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Przegląd obecnej sytuacji

1. Zauważa, że ponowne wykorzystanie wody można wspierać różnorodnymi instrumentami politycznymi. Jednym z nich są wiążące normy lub wytyczne definiujące minimalne wymagania, które odzyskana woda musi spełnić przed wykorzystaniem jej np. do nawadniania w rolnictwie. Aktualnie takie narzędzia istnieją tylko w sześciu państwach członkowskich.
2. Sądzi, że głównej przeszkody dla ograniczonego wykorzystywania odzyskanej wody można dopatrywać się w obawach dotyczących bezpieczeństwa żywności w przypadku wykorzystania produktów rolnych uprawianych na polach nawadnianych oczyszczonymi ściekami komunalnymi.
3. Jest zaniepokojony tym, że jak dotąd ponownie wykorzystuje się wodę w UE w ograniczonym zakresie i istnieje niewiele danych ilościowych dotyczących udziału odzyskanej wody i jej wykorzystania w poszczególnych państwach członkowskich. Częściowo wynika to stąd, że różnie określa się zakres pojęcia „ponowne wykorzystanie wody”, a także ze zróżnicowanych metod pozyskiwania i przekazywania danych.

Potrzeba uregulowań prawnych

4. Zauważa, że potrzeba przyjęcia rozporządzenia w przedmiotowej sprawie wynika z rosnącego deficytu wody w państwach członkowskich UE, w szczególności do wykorzystania w rolnictwie, i z wysiłków na rzecz oszczędzania wody. Ustalono również, ile wody można potencjalnie w ten sposób w UE oszczędzić. Potrzeba przyjęcia rozporządzenia wynika też z konieczności stworzenia takich samych warunków dla producentów rolnych we wszystkich państwach członkowskich. Rozporządzenie to urzeczywistnia też starania UE o wprowadzenie gospodarki o obiegu zamkniętym także w sektorze wody.
5. Uważa, że dla państw członkowskich wspieranie tego rodzaju gospodarowania ściekami powinno oznaczać korzyść polegającą na tym, że ta forma wsparcia pozwoli utrzymać działalność gospodarstw rolnych także w okresach suszy. W okresach suszy, gdy inne przepisy ograniczają eksploatację wód powierzchniowych i gruntowych, dzięki temu nowemu produktowi gospodarstwa rolne mogą utrzymać funkcjonowanie swojej roślinnej produkcji rolnej (a często też uzależnionego od niej chowu zwierząt).
6. Zgadza się z tym, że podane przez Komisję powody przedłożenia wniosku dotyczącego rozporządzenia są uzasadnione, ale ponieważ całe rozporządzenie zasadza się faktycznie na obowiązkach operatora zakładu odzyskiwania wody, brakuje jakiegokolwiek (a zwłaszcza ekonomicznej) analizy tego, co skłaniałoby operatora oczyszczalni ścieków do stania się operatorem zakładu oczyszczania.
7. Zwraca uwagę na to, że z praktycznych doświadczeń państw, w których już się wykorzystuje odzyskaną wodę do nawadniania, wynika, że nakłady inwestycyjne potrzebne w przypadku zakładów oczyszczania osiągających klasę A jakości odzyskanej wody będą wyższe, niż podano w części wniosku zatytułowanej „Ocena skutków”.
8. Stwierdza, że w ostatecznym rozrachunku rozporządzenie doprowadzi do zwiększenia nakładów na oczyszczanie ścieków, ponieważ sektor rolnictwa nie będzie miał obowiązku kupowania odzyskanej wody przez cały rok. Trzeba zadbać o to, by dodatkowe nakłady nie były w sposób nieproporcjonalny przenoszone na obywateli, gminy i operatorów.
9. Uważa, że ważne jest, aby rozporządzenie było spójne z innymi odpowiednimi przepisami, a w szczególności z rozporządzeniem w sprawie kontroli i innymi rozporządzeniami dotyczącymi produkcji żywności.

Rozszerzenie zakresu stosowania rozporządzenia

10. Zauważa, że podstawowe przepisy UE regulujące gospodarowanie ściekami to dyrektywa 91/271/EWG i dyrektywa 2000/60/WE, ale że powiązania między tymi dyrektywami a wnioskiem dotyczącym rozporządzenia są bardzo luźne. W obu dyrektywach ponowne wykorzystanie ścieków zostało wspomniane tylko na poziomie deklaratywnym, a nacisk położono w szczególności na ochronę środowiska.

11. Uważa, że ogólne przepisy UE nie powinny zawęzić pojęcia ponownego wykorzystania ścieków tylko do zastosowania ścieków w rolnictwie. Mamy jednak świadomość, że rozszerzenie go na takie dziedziny jak zastosowania w przemyśle lub energetyce oznaczałoby całkowitą zmianę struktury tekstu.

12. Dlatego proponuje uzupełnić zakres stosowania rozporządzenia, tak by wykorzystanie wody do nawadniania nie dotyczyło jedynie produkcji rolnej, lecz także nawadniania np. zieleni miejskiej, parków, ogrodów i publicznie dostępnych terenów zielonych (np. rekreacyjnych czy sportowych), ponieważ można tam stosować te same podejścia i minimalne wymogi jakości odzyskanej wody jak w przypadku nawadniania na potrzeby rolnictwa. Zastosowanie odzyskanej wody do tych celów w gospodarce wodnej miast zdecydowanie pomogłoby rozwiązać w trakcie susz także problemy z ocieplaniem się centrów miast.

Odpowiedzialność użytkownika końcowego

13. Uważa, że główną wadą całej konstrukcji jest to, że tzw. użytkownik końcowy został postawiony w roli zwykłego konsumenta, który pasywnie jedynie wykorzystuje odzyskaną wodę, ale nie jest odpowiedzialny za nic, nawet za ewentualne zmiany jakości wody po jej odbiorze od operatora zakładu oczyszczania ani za sposób jej wykorzystania, tzn. np. sposób wprowadzenia do gleby.

14. Wzywa do wprowadzenia odpowiednich standardów pobierania próbek i analiz z uwzględnieniem norm ISO dotyczących jakości odzyskanej wody do nawadniania w podziale na klasy w zależności od nawadnianych roślin. Z zasadniczej treści rozporządzenia wynika, że UE nie traktuje odzyskanej wody jako produktu równoważnego wodzie pitnej (czyli bezpiecznego), więc odpowiedzialność za wykorzystanie tej wody spoczywa także na użytkowniku końcowym, który musi mieć tego świadomość. O kontrolę musi zwrócić się właściwy organ inspekcji rolnej (spożywczej) lub służby sanitarne. Wybór działek do kontroli musi przebiegać tak, by dana działka reprezentowała cały obszar nawadniany odzyskaną wodą z danego zakładu oczyszczania.

Punkt wyjścia z zakładu odzyskiwania wody

15. Wzywa Komisję Europejską do wprowadzenia definicji „punktu wyjścia z zakładu odzyskiwania wody”. W obecnym wniosku brakuje takiej definicji, co prowadzi do niejednoznacznych interpretacji. Pojęcie „punkt wyjścia z zakładu odzyskiwania wody” można zrozumieć jako odpływ z zakładu oczyszczania albo jako zbiornik, w którym będzie gromadzona woda na pokrycie zmiennego zapotrzebowania użytkownika końcowego, albo nawet jako sam system nawadniający przekazujący produkt zakładu oczyszczania do końcowego wykorzystania.

Zasada pomocniczości

16. Uważa, że proponowane rozporządzenie jest zgodne z zasadą pomocniczości (art. 5 TUE). Z punktu widzenia pomocniczości co prawda słuszne jest, by o konkretnych zastosowaniach wody odzyskanej ze ścieków w każdym z państw członkowskich decydowały właściwe lokalne organy wodnoprawne, lecz ze względu na charakter unijnego jednolitego rynku rolnego niezbędny jest instrument prawny na szczeblu unijnym.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów